

STRATEGIER FÖR ATT NÅ SAMARBETE MED PAPPOR I BARNAVÅRDSUTREDNINGAR OM DERAS VÅLD I NÄRA RELATIONER

Maria Grönte

Malmö universitet, Malmö stad

OM STUDIEN

Mäns våld mot kvinnor i nära relationer är ett allvarligt och globalt samhällsproblem. Många av männen är pappor och de våldsutsatta är mammor och barn. I Sverige faller det inom ramen för socialtjänstens uppdrag att utreda, bedöma och erbjuda stödinsatser till dessa pappor. Att nå samarbete med pappor har dock visat sig vara en utmanande uppgift inom den sociala barnvården, särskilt när det handlar om deras våld i nära relationer. Det blir dock svårt att förebygga och få våldet att upphöra om de som har utför våldshandlingarna inte inkluderas i detta arbete. Det övergripande syftet med studien är att undersöka hur pappor kan engageras i barnavårdsutredningar som initierats på grund av en oro för att de utövat våld mot deras barns mammor.

Studien består av 31 semistrukturerade intervjuer med 15 socialsekreterare. Det empiriska materialet har analyserats med hjälp av tematisk analys, utifrån det teoretiska ramverket om skam, skuld, sociala band.

Resultatet bidrar till en ökad förståelse för den balansakt som socialsekreterare kan stå inför när det gäller att nå samarbete med papporna och lyfter särskilt fram konkreta strategier som är centrala för att främja samarbete med målgruppen men också utmaningar i detta arbete.

Handledare Tina Mattson och Lars Plantin är medförfattare till studien.

SKAMREDUCERANDE STRATEGIER

Skamreducerande strategier visade sig i studien vara centrala för att nå samarbete med papporna. Det handlar om att säkra ett initialt band med pappan genom att:

- Avdramatisera utredningsförfarandet
- Bekräfta pappan som individ

Sedan om att bibehålla bandet samtidigt som pappans våldsamma beteende adresseras genom att:

- Förhandla med pappan om hur våldet kan benämnas
- Försöka få pappan att skifta perspektiv till hur våldsbeteendet upplevts av, och påverkat de våldsutsatta

Samtidigt som strategierna kan främja samarbete med papporna och i förlängningen möjliggöra en initiering av våldsförebyggande insatser, visade det sig också att strategierna riskerar att leda till att våldet förminskas eller tappas bort.

Att nå en balans mellan att bygga ett band med papporna och att adressera våldet är centralt, där tajmingen för när våldet adresseras spelar en betydelsefull roll.

MARIA GRÖNTE

maria.gronte@malmo.se